

Abstrakt

Niniejsza dysertacja poświęcona jest ewolucji koncepcji domu w kontekście współczesnych wyzwań społecznych, klimatycznych i technologicznych. Opiera się na moich osobistych doświadczeniach jako architektki oraz refleksjach nad ergonomią i projektowaniem przestrzeni życiowej. Główna teza dotyczy zmieniającej się funkcji domu – od tradycyjnego, stałego miejsca zamieszkania, do formy mobilnej i adaptacyjnej, dostosowanej do wymagań współczesnego społeczeństwa, które coraz częściej mierzy się z wyzwaniami związanymi z globalizacją, zmianami klimatycznymi oraz migracjami.

Dom przyszłości nie może być postrzegany wyłącznie jako tradycyjne schronienie, lecz także jako dynamiczna i elastyczna przestrzeń, która odpowiada na zmieniające się potrzeby jego użytkowników.

Praca pisemna poddaje analizie koncepcje „domu nomadycznego”, który charakteryzuje się mobilnością, łatwością montażu i demontażu, a także możliwością adaptacji do różnych warunków geograficznych. Ten typ domu ma potencjał nie tylko do bycia odpowiedzią na kryzysy migracyjne i uchodźcze, lecz także jako nowy model zamieszkiwania dla coraz bardziej mobilnych społeczeństw rozwiniętych technologicznie.

Analizując funkcje kilku ikonicznych domów powstałych w XX wieku, zwracam uwagę na ergonomiczne aspekty przestrzeni mieszkalnych, które muszą odpowiadać na potrzeby użytkowników pracujących i żyjących w tej samej przestrzeni, szczególnie w kontekście rosnącej popularności pracy zdalnej. Dom przestaje być wyłącznie schronieniem, staje się hybrydą przestrzeni prywatnej, biurowej oraz rekreacyjnej.

Kluczowym elementem mojej pracy jest teza, że dom nie jest wyłącznie przestrzenią fizyczną, ale też nośnikiem emocji, wspomnień i relacji. Z tego względu twórcy przyszłych projektów architektonicznych muszą brać pod uwagę nie tylko funkcjonalność i estetykę, lecz także aspekty psychologiczne związane z poczuciem bezpieczeństwa i przynależności, często zawarte w przekazach ustnych budujących więź kulturową. W wyniku powyższych analiz powstaje refleksja związana z koniecznością prze definiowania dotychczasowych norm projektowych, aby sprostać wyzwaniom przyszłości, takim jak zmieniający się klimat, rosnące potrzeby adaptacyjne oraz wymogi zrównoważonego rozwoju.